

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: **A. Š., O. X., S.** zast. JUDr. T. V., advokátkou so sídlom B. X., K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát**, Kuzmányho 8, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. p. KRP-34-8/DI-1-2009 zo dňa 24. apríla 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/76/2009 – 49 zo dňa 20. mája 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/76/2009 – 49 zo dňa 20. mája 2010 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie žalovaného Č. p. KRP-34-8/DI-1-2009 zo dňa 24.4.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“), keď dospel k záveru, že v danom prípade postup žalovaného vo veci zisťovania kto na koho podal trestné oznámenie nebol dôsledný, pre zistenie skutkového stavu nedostačujúci pre posúdenie veci.

Krajský súd uviedol, že vzhľadom na rozporné tvrdenia účastníkov konania o tom, kto na koho podal trestné oznámenie, doplnil dokazovanie tým, že si vyžiadal od Okresného riaditeľstva PZ, UJaKP, OJP, OEK Trebišov zápisnicu o trestnom oznámení spísanú dňa 18.9.2008 o 12.15 hod., z ktorej zistil, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na JUDr. J. D., pričom v celom obsahu tohto trestného oznámenia sa nikde nevyskytuje oznámenie o tom, že by sa podávalo trestné oznámenie na J. M., preto krajský súd uzavrel, že trestné oznámenie je v rozpore so žalovaným zisteným skutočným stavom veci, lebo žalobkyňa podala trestné oznámenie na J. D., a teda o tom, že J. D. je v skutočnosti J. M. sa dozvedela až z uznesenia OO PZ Sečovce zo dňa 1.10.2008 č. ČVS: OPP-1377/SE-TV-2008, podľa ktorého bolo vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre podvod proti J. M..

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p., tak že žalovaného zaviazal k ich náhrade vo výške 406,14 €.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia žaloby dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci krajským súdom.

Uviedol, že trvá na svojom závere vyjadrenom v rozhodnutí o odvolaní Č. p. KRP-34-8/DI-1-2009 zo dňa 24.4.2009, podľa ktorého žalobkyňa nepodala návrh na obnovu konania v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy sa účastník konania dozvedel o dôvodoch obnovy konania. Je irelevantné tvrdenie, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že J. D., ktorá ju svojim konaním podviedla, sa v skutočnosti volá J. M. až z uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 1.10.2008. Skutočnosť, že osoba, ktorá sa jej predstavila ako JUDr. J. D. a sľúbila jej zastupovanie v konaní o priestupku, sa volá ináč, je pre posúdenie včasnosti podania návrhu na obnovu konania bezpredmetné.

Žalovaný ďalej uviedol, že už dňa 18.9.2008, kedy žalobkyňa podala trestné oznámenie vedela, že osoba (ktorú poznala pod menom JUDr. J. D.) ju nezastupovala v konaní o priestupku, a teda subjektívna lehota pre podanie návrhu na obnovu konania začala plynúť dňom 18.9.2008, pričom zároveň poukázal aj na časť návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorej žalobkyňa uvádzala, že z rozhodnutia o priestupku zo dňa 14.5.2008 sa dozvedela, že to na čom sa dohodla s právnou zástupkyňou, vrátane účasti na procesných úkonoch, navrhovania a vykonávania dôkazov, sa neuskutočnilo a rozhodnutie bolo vydané bez toho, aby sa žalobkyňa bránila procesnými úkonmi, ktoré jej patrili. V tejto súvislosti žalovaný polemizoval, či už deň doručenia tohto rozhodnutia t. j. 21.5.2008, nebolo možné

považovať za začiatok plynutia subjektívnej lehoty, nakoľko z toho rozhodnutia sa žalobkyňa dozvedela, že jej údajná právna zástupkyňa nekonala.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila v písomnom podaní zo dňa 22.7.2010, v ktorom uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za skutkovo a vecne správny. Krajský súd zistil skutkový stav veci a na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a správne ho aj v napadnutom rozsudku vykladal.

Žalobkyňa uviedla, že podala trestné oznámenia na JUDr. J. D., ktorú poznala ako sudkyňu Najvyššieho európskeho súdu, ale mala už určité podozrenie. Dôvod obnovy si žalovaný vysvetlil nekvalitne poskytnutou právnou pomocou, avšak JUDr. J. D. sa nezúčastňovala procesných úkonov, pričom žalobkyňa si tento postup právnej zástupkyne nevedela vysvetliť. Nekvalitne poskytnutá právna služba právnikom, ktorý je oprávnený poskytovať právnú pomoc podľa osobitného právneho predpisu by zakladala nárok žalobkyne na náhradu škody porušením právnej povinnosti zo záväzkového vzťahu, ktorej sa právnik dopustil tým, že neposkytol právne služby resp. že právne služby boli poskytnuté nekvalitne.

V čase, keď žalobkyňa podávala trestné oznámenie na JUDr. J. D. už mala podozrenie, poukázala že odovzdala JUDr. D. odmenu za poskytnutú právnú pomoc 58 600 Sk a právna pomoc jej nebola poskytnutá, ale až z uznesenia OO PZ Sečovce zo dňa 1.10.2008 ČVS: OPP-1377/SE-TV-2008 sa dozvedela o tom, že bolo vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu, ktorého sa dopustila J. M., ktorá pod zámienkou poskytnutia právnej pomoci vylákala od žalobkyne finančnú hotovosť 58 600 Sk. žalobkyňa uviedla, že súd prvého stupňa správne posúdil, že od toho času ide o dôvod obnovy, ktorý mohla uplatniť, pretože práve trestným činom spáchaným na nej obvinenou J. M. sa žalobkyňa nezúčastnila právnych úkonov, nevyjadrovala sa k jednotlivým dôkazom a nekládla otázky, nepodala účastnícku výpoveď, nenavrhovala dôkazy a nevyužila právo na právnú pomoc. Až po tom, čo sa žalobkyňa oboznámila s uznesením vyšetrovateľa zistila, že nešlo o nekvalitné právne služby, ale o trestný čin podvodu spáchaný na nej J. M., ktorá sa za právničku len vydávala, za účelom vylákať peniaze.

Záverom uviedla, že záver súdu o tom, že návrh na obnovu konania podala v trojmesačnej lehote považuje za správny a navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu

predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné vyhovieť.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4.8.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného Č. p. KRP-34-8/DI-1/2009 zo dňa 24.4.2009, ktorým zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Č. p. ORP-492/DI-2008 zo dňa 22.1.2009, ktorým nebola povolená obnova konania vo veci právoplatne skončeného priestupkového konania (rozhodnutie OR PZ v Trebišove Č. p. ORP-P-59/DI-2008-I zo dňa 14.5.2008, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola jej uložená sankcia – pokuta vo výške 4000 Sk, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.6.2008 a vykonateľnosť dňa 6.9.2008) tak, že vypustil z výroku text, ktorým bol zamietnutý návrh žalobkyne zo dňa 23.12.2008 a nebola povolená obnova konania a nahradil ho textom „na základe návrhu A. Š. zo dňa 23.12.2008 podľa § 63 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov podanom po zákonom stanovenej lehote, obnovu konania nepovoľuje“.

V dôvodoch napadnutého rozhodnutia v časti týkajúcej sa včasnosti podania návrhu na obnovu konania žalovaný uviedol, že návrh nebol podaný včas, nakoľko trestné oznámenie podala žalobkyňa na J. M. dňa 18.9.2008 na obvodnom oddelení PZ v Sečovciach, teda už toho dňa mala vedomosť o tom, že J. M. nevykonala jej právne zastupovanie v konaní o priestupku, z ktorého bola obvinená. Návrh na obnovu konania bol podaný na poštovú prepravu dňa 22.12.2008, teda po zákonom stanovenej lehote. Subjektívna lehota musí byť

zachovaná aj v prípade, ak sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom (§ 62 ods. 1 písm. e/ zák. č. 71/1967 o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Správny poriadok“), v tomto prípade sa neuplatňuje len objektívna lehota podľa § 63 ods. 4 Správneho poriadku. Konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky o obnovenie ktorého žalobkyňa žiadala nebolo obnovené, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky vymedzené v § 62 ods. 1 Správneho poriadku.

Podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku, konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Podľa § 63 ods. 1 Správneho poriadku, obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 63 ods. 2 Správneho poriadku, v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

Podľa § 63 ods. 3 Správneho poriadku, návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškание lehoty (§ 28) nemožno odpustiť.

Podľa § 63 ods. 4 Správneho poriadku, po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia možno podať návrh na obnovu konania alebo obnovu konania nariadiť len vtedy, ak sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom.

Žalobkyňa v návrhu na obnovu konania uviedla dôvody obnovy podľa § 62 ods. 1 písm. a/, c/ a e/ Správneho poriadku.

Podstatou v konaní, tak správnom ako aj súdnom, bolo vysporiadať sa s otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania.

V návrhu na obnovu konania je potrebné špecifikovať dôvod obnovy v zmysle § 62 ods. 1 Správneho poriadku a okolnosti, z ktorých vyplýva. Pri posúdení prípustnosti návrhu na obnovu konania sa následne skúma včasnosť podania návrhu. Podstatou v tomto konaní, tak správnom ako aj súdnom, bolo vysporiadať sa s otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania.

Žalobkyňa v návrhu na obnovu konania v podstate poukazovala na to, že dňa 9.6.2008 ústne dojedнала zmluvu o právnej pomoci, obsahom ktorej bolo zastupovanie vo veci priestupku s osobou, ktorá sa jej predstavila ako JUDr. J. D., pričom neskôr zistila, že táto žiadne úkony v konaní o priestupku nevykonala, ani nezabezpečila prisľúbené dôkazy (znalecký posudok, stanoviská konzultantov a. i.) a keďže žalobkyňa predpokladala, že domnelá právna zástupkyňa vo veci koná, osobne nevyužila procesné práca, ktoré jej ako obvinenej z priestupku náležali.

O tom, že domnelá právna zástupkyňa nekonala, sa žalobkyňa dozvedela **v septembri 2008**, kedy (ako sama uviedla v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 18.9.2008), na základe listu z poisťovne K., v ktorom bola vyzvaná na zaplatenie náhrady poistného plnenia, sa osobne dostavila dňa 17.9.2008 na Okresný dopravný inšpektorát v Trebišove a zistila, že od rozhodnutia, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku, sa vo veci nič nekonalo, nebol nikto nahliadať do spisu ani neboli podané žiadne návrhy.

Pre posúdenie včasnosti podania návrhu na obnovu konania je irelevantné, či žalobkyňa podala trestné oznámenie na oznámenie na JUDr. J. D. alebo J. M. Podstatným faktom ostáva, že už v septembri 2008 sa žalobkyňa dozvedela o skutočnostiach, v ktorých videla dôvod na obnovu konania, a to že osoba, ktorá ju vo veci mala zastupovať, nekonala, čiže žalobkyňa už vtedy zistila, procesné práva, ktoré jej patrili ako obvinenej z priestupku nevyužila, čo považovala za dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku. To či sa domnelá právna zástupkyňa volala JUDr. J. D. alebo J. M. nemá vplyv na obsah týchto skutočností.

Nad rámec nutného odôvodnenia Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku, v danej veci nemožno správne orgánu vytýkať nesprávny úradný postup, ktorým malo dôjsť k odňatiu možnosti zúčastniť sa na konaní. V prvostupňovom konaní o priestupku žalobkyňa nebola zastúpená (**odvolací súd dáva do pozornosti, že k stretnutiu a dojednaníu zmluvy o právnej pomoci s domnelou právničkou JUDr. D. došlo až po právoplatnosti rozhodnutia o priestupku Č. p.: ORP-P-59/DI-2008-I zo dňa 14.5.2008**), plnú moc pre inú osobu v konaní o priestupku žalobkyňa nepredložila a keďže po predchádzajúcich predvolaniach na ústne prejednanie priestupku sa bez náležitého ospravedlnenia nedostavila, boli podľa § 74 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov splnené podmienky pre prejednanie priestupku v neprítomnosti obvinenej z priestupku.

Ak ide o dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku odvolací súd uvádza, že o rozhodnutie dosiahnuté trestným činom pôjde vtedy, ak súčasťou subjektívnej stránky trestného činu je úmysel dosiahnuť vydanie rozhodnutia s určitým obsahom, pričom možno predpokladať, že bez spáchania tohto trestného činu by dané rozhodnutie vydané nebolo. Nepôjde o akýkoľvek trestný čin spáchaný účastníkom správneho konania, členom alebo zamestnancom správneho orgánu, či inej osoby zúčastnenej na konaní, úmysel tohto trestného činu smeruje k vydaniu ním zamýšľaného, požadovaného rozhodnutia, pričom v preskúmvanej veci o takýto prípad nešlo, keďže páchatel'ka konala v úmysle dosiahnuť majetkový prospech.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nemohol stotožniť so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že žalobkyňa podala návrh na obnovu konania v rámci zákonom stanovenej subjektívnej trojmesačnej lehoty, a preto napadnutý rozsudok postupom podľa § 220 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej a § 250ja ods. 3 vety tretej O. s. p. zmenil rozsudok krajského súdu a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalovanému, hoci mal vo veci úspech ich náhradu nepriznal, keďže v takomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 4. augusta 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská